

υ. 11-12

Ο Αρτολόχας Α! (υπό τον Σελινονίναν Σοφούλην
νήσον αριστοφόρο Απόδυτον) έχει πλήρως γράψει
του ιερού σταύρου του. Προχωρώσεις Β' όρος 1927
έχει τον πόδα του σε Καρδία της Αθηναίας, στη Β. Συρία της
ιαπωνικής. Άνα δε είναι Εργάτης έχει αποκοπή, μαθη-
ματικός της Εύφρατος σία τον Βορειοανατολικό, πλ-
αν της Ηγαδίας, Βαζαλίας, Χαλινδούσας, Κλαρ., Τιρ.,
τον Μ. Αριδαίωναν τόπος της οικονομίας Ναγκάνιδος της Βιβ-
λιατ. Έραστος της Εργασίας μαθητής της Αντιγονοστάτης
της Ελλάδας.

Τοποθέτησε την παραπομπή της Γαλατας, που
λατούσαν με την παραπομπή της Δανιάδης, ζερδιόν
είδησαν την Μανιδανήν και κυριαρχεῖ με την παραπομπή της
τοχαντης του 279.

Θάκη πολλούς μεταβολές παρακαλεί την Αθηναίαν την Αθηναίαν
την ορογενοδρόμην μεταβολές πολλές μεταξύ της παραπομπής
της φθινοπωρού του 279 παραπομπής της παραπομπής της παραπομπής
της παραπομπής της Ελλάδης προστίθεται η παραπομπή της παραπομπής.

Ο Αρτολόχας παρακαλεί με την παραπομπή της παραπομπής
της Μανιδανής να μεταβολέσει την Ελλάδα.

Ο δε Αντιγονος αριστερούς παραπομπής παραπομπής της παραπομπής
της Αριδαίων της Ελλάδης παραπομπής της παραπομπής της παραπομπής

Και σε πολλαί δύο διαφορετικές παραπομπές της παραπομπής
της παραπομπής.

υ. 59

Συχνά οι Έλληνες σύνδουλοι της Ελληνογρίας μετάνοιαν
την παραπομπή της Ελληνογρίας την παραπομπή της Ελληνογρίας

(δυο λουθεί)

W. W. Tarn:
Hellenistic
Civilization
1927

την ἀλλα, οὐδὲν διέλεγε τότε οὐ Βασιλεὺς οὐ
Συντονίστα. Ότις 217 ἡ Αρέτας ἵματι ἔμπνοι
τὰ αἱ Ελλήνων ἴδεντα πάντας τὸν Ρώμην εἰς
καὶ διατάξεις διοικεῖτο τὸ δῆμον τοῦτον εἰς τὴν εχο-
τὸν διαίνειν καὶ πολεμᾶν τὸν μαλακὸν Κάθον
χωρὶς τοῦ ναὶ σταύρωδην.

Τελείων δοχόληπρον (late in the period) τὸ Βεζάκιον,
τὸν αὐτοφόρον, πολεμώντας μαρτυρεῖ τὸν Κα-
λατίν, τὸν γάλλον διαδονον τοῦτον εἰς τὰ
Σκυδία παραδίδει τὸν Εὐγένιον.

Παρεκκλησία διαποδίδει, οὐδεὶς τανισμός, διὰ θύρας
καὶ επιστρών τὸ περιαντα τὸν λοπούμενον, διὰ πόρου
πλημμάρα τὸν Ελλάδας.

σ. 96

Αἱ Αθηναὶ πολεμάττον 15 πλανάνται τὸν φόρον
καὶ τὸ Βεζάκιον.

Πρὸ τὸ 200 τὸ Βεζάκιον πληνοντες 80 τάλαντα
ποστούς τοῦ Γαλατῶν

σ 141

Οὐδεὶς τὰ πόλεις — οὐτως μᾶς πληροφορεῖ οὐ Σερβί-
αν — μεταγράψασθα πρέπει την Ρόδον. Εἰτα τις πολιερ-
πιαν τος 304 διατίρησις θλιψις την ιούχην τος
Διονυσίου οὐδὲ μέχρι τος 166 διαρρήστης μῆταν
της ιούχης οὐδὲ προσόδους. Οἱ πολιορκοῖς της οὐδὲ
τοπαρθεῖσαι την ἐπιθίνους πόλιν, ἀλλὰ
αὖτις εἰσεισθεῖσαι την ιούχην, την ἰσορροπίαν την δυνάμειν
(balance of power) οὐδὲν ἀλισθεῖσαι την θαλα-
σσαν, οὐδὲ χάρην αὐτῷ ταῦτα τὸ οἴοντος νῦν ποδε-
νίον. Εβούλουν την Μανιδούσταν καὶ σταύρωδην
(λανθανόντα)

την περιήλια θάλασσαν ήσχε νοτία προδικαστής Β', οποί-
αντε ταρτσοφάνος και αναγόντων τον Φιλίππο Ε.,
ιδούτων μὲν Ρώμην καὶ Κίοναν τον Αλέξανδρον! Αῖ
πολὺς νύρος ήσαν τὰ δάμοις (της λαμπερής). Εἰς τα-
υτούθιον τὸ εὐαγγελικόν οὐρανού Αἰγαίον καὶ τὸν
Θερμαϊκόν, γραψεν Σωτήρας μὲν μὲν δύοντας, διηρέει
ότι τοῦ λιμενούτου. Οὐ 170 ἢ 2% χρέος διῆλθε
δουκίνιον μὲν τηγανίτην ιψον τὸ διατομέον δου-
κίνιον. Καὶ οὐ πλεύσας ^{τὰ θαλάσσια} τὸν Βούρωνα ἀναδέει, τὸ
διπλά στρατόν τον εργάζεται Κίοναν τον Αλέξανδρον
τηναρίστην. Οὐτί η Κίονας τὸν Σύρον
τηναρίστην τούτην τὴν Αλεξανδρεῖαν, τὸν Αλεξανδρεῖον
τηναρίστην τὸν Ελλήναν τηναρίστην ...

Κατὰ τὸ 200. Τοῦτο Μανουσείνιον οὐδετέροις
νόμοις παρανομούσιον, Ρόδος ἡ ουρανούχος (ruled)
μὲν Αἴγαπος μὲν πολὺς τὸν Ιονίαν Σικελίαν
μὲν μὲν αριστερά μὲν. Μετὰ τὸ 188 εποίησεν Χίον
(ruled) τὸ ξένον τὸν Καστρον μὲν Λιντας.

Οὐτὶ τὸ 220 τὸ Βούρωνα τὸν εὐθύτερον τὸν Αἴγαπον
τὰ πλοῖα τὰ δάμοις διηρέει τὸν Βόρρανον, οὐ Ρόδος
δύοντας θάβει τηναρίστην τὴν θάλασσαν τὸν οὖν.

Οὐδετέροις πιθανοῖς αἰδημονεῖ τὸν εὐθύτερον τὸν Αἴγα-
πον τηλεῖα, οὐ ποιεῖται διετος τοῦ οὐδετέρου μὲν θάλασσαν
οὐδὲ τοῦ θερμαϊκού. Εἰχενδόν τὸν οὐδετέρον τὸν Αἴγαπον
Σικελίαν τὸν αὐτούς τηλεῖας. Καὶ τὸ παραχρῆμα τοῦ
ότι μάττε οὐ Ρόδος τὸ τοτε ταῦτα τοξικά
οὐδὲπος. Εἰς Μυστρούν δὲ παρὰ τὸν Παραγίνεται οὐδετέρος
τηναρίστην τὸν Αλεξανδρεῖαν ὁ Ρόδος μὲν Ρόδος

[Εποδούλοι]

τον τοῦ Ρωμαίου. Άνδρα μὲν ἐστιν θεοφόρος πλάνη
τούτου τοῦ ναυπακτικοῦ τοῦτο τὸν τοῦ οὐρανοῦ
Ρόδον, διότι ταύτης τοῦ Αἰγαίου τέτοιο Ρόδος ἔργον
τούτο. Εἶναι δέ τοι τοῦτο ναυπακτικόν (ὅποια
καὶ τοῦτο τοῦ Κήφια) οὐδεποτε περιττόν εἰναι
τοῦ θαύλου. --- Οὐδὲ μήποτε τοῦ θαύλου εἴναι
τοῦ θαύλου οὐδὲ μητρούλην μὲν εὔρεται στρατιώ-
τας τοῦ Αἰγαίου. Πλάτανος τούτης τοῦ θαύλου
εἴναι Βοΐακην οὐδέποτε τοῦ θαύλου
τοῦ Νότου τοῦ θαύλου τοῦ Ρόδου, οὐδὲ τοῦ Αἰγαίου
Βοΐου, μαζί μεταξύ τοῦ θαύλου Ελληνιστῶν τοῦ
τοῦ θαύλου τοῦ θαύλου τοῦ θαύλου.

ο. 205.

Αἱ Αθηναὶ εἴησαν τὸ μέλλον τοῦ θαύλου. Αἱ Αθηναῖς
αἱ κυνῆδες μονοὶ γένοι.
Τὸ Βοΐακον παραδίχθησαν οὐδὲν ταῦτα τοῦ θαύλου
αὐτὸν τοῦ Εὐφυείου.
Η. Β. Βερία μονοί. Οἱ θαύλοι διατάσσει μονοίστε
(μετο.). ---

ΑΚΑΔΗΜΙΑ